

[Skovmand.]

støtte hr. Kurt Brauers forslag om en lovændring. Den nugældende lov er klar nok i sine principper, og en fornuftig praksis kan klares administrativt og kræver ikke nogen lovændring.

Ud fra de samme betragtninger må jeg gå imod tanken om, at man straks kører videre med dette forslag til anden behandling; jeg synes, det er vigtigt, at vi får sagen oplyst, og derfor ønsker jeg udvalgsbehandling.

Kjær Rasmussen: VS-er helt ud i stand til at støtte hr. Kurt Brauers forslag til folketingsbeslutning om, at der skabes lovhjemmel for, at overflytning til civilt statsarbejde kan finde sted, efter at aftjening af værnepligten ved de militære værn er påbegyndt.

Forsvarsministerens aktion skal naturligvis ses som en form for nødværge, idet forholdet jo er det — som rigtigt sagt af indenrigsministeren her i dag — at antallet af militærnægtere i de seneste år er steget kolossalt. Jeg har set en opgørelse i militærnægternes blad, og dér skriver man, at antallet af overflytninger i 1968 var 50, i 1969 var det 105, i 1970 var det 303, og i 1971 regner man med at antallet af begærede overflytninger vil komme op på 900 i alt. Endvidere oplyser bladet, at det samlede antal militærnægtere i 1971 formentlig vil være op imod de 5.000; bladet skriver 4.900 som et cirkatal.

Disse tal betyder jo, at der inden for et ganske kort åremål ikke vil være soldater nok til bemanding af forsvarets forskellige grene. Visse militærfolk og altså også hr. Juul-Madsen, som vi hørte det her i dag, vil jo nok tage det stigende antal nægtere som et udtryk for, at slapheden breder sig i den danske ungdom, og at vi derfor må have mere lov og orden, mere stramhed og alt det dér.

Men forholdet er i virkeligheden lige modsat. Militærnægteren af i dag er jo i de allerallerfleste tilfælde nægter af politiske grunde, han nægter med andre ord at køre med på NATO-vognen, fordi han har indset, hvad denne politik i virkeligheden indebærer for ham selv og f. eks. også for u-landenes befolkninger. Der er derfor ikke tale om slaphed hos de mennesker, som nægter at

være soldater, men tværtimod for størstedelens vedkommende om et opgør med den politik, som føres på bjerget, altså et opgør med NATO-partiernes politik.

Vi har den opfattelse, at der selvfølgelig må være en mulighed for at fortryde efter påbegyndt aftjening af værnepligt ved de militære værn, og vi kan derfor som sagt støtte hr. Kurt Brauers forslag.

Men derudover kunne der også være grund til lige at bemærke, at VS har forståelse for, at visse NATO-modstandere vælger at gå ind i militæret i et forsøg på at dæmme op for den ensidige NATO-propaganda, som føres dér. Vi synes, det er værdifuldt, at også andre røster end de officielle høres inden for kaserneportene.

Lad mig slutte med at sige, at vi kan erklære os enige med hr. Kurt Brauer også om, at der ikke er grund til udvalgsbehandling af dette forslag.

Den fg. forsvarsminister (Thestrup): Jeg skal indledningsvis til hr. Kjeld Olesens spørgsmål bemærke, at det er rigtigt, at antallet af værnepligtige, der ønsker at aftjene værnepligten ved civilt arbejde, har været stigende i de senere år. Hvorvidt denne tendens vil fortsætte i de nærmeste år, kan hverken hr. Kjeld Olesen eller jeg med sikkerhed sige noget om.

Det er ikke rigtigt at sige, at antallet af militærnægtere i sig selv har bevirket, at forsvarets behov for værnepligtige ikke kan opfyldes i 1973. Andre forhold spiller også ind. Kassationsprocenten har været stigende, nedsættelsen af tjenestetiden har forøget forsvarets behov for værnepligtige, den enkelte fødselsårgang er nu ikke så stor, som den tidligere har været, og flere og flere påbegynder et studium, hvilket bevirker, at flere og flere får udsættelse.

For så vidt angår forsvarets behov for værnepligtige i 1973, spiller det forhold ind, at der i første halvdel af 1973 skal møde 2 hold à ca. 5.000 mand ved hæren som følge af, at hæren indkalder hver 4½ måned. Dette gentager sig hvert tredje halvår, men hidtil har man kunnet spare nok værnepligtige op i de halvår, hvor der kun møder ét hold ved hæren. Den nuværende opsparring er dog efter det foreliggende ikke stor nok til fuldt ud at dække behovet i første halv-